

TEMA: Bøn

TITEL: Bøn med kirkefremmede

INTRODUKTION

Dette oplæg er det andet af tolv i serien #JesusLytter, som behandler temaet bøn på forskellige måder.

FORFATTER: Maria Legarth
VARIGHED: 30-45 minutter

ALDERSGRUPPE: 13-30+
SESSION: 2 af 12

Vi lever i en tid, hvor mange er åndeligt søgende, bruger bøn i deres liv og søger åndelige oplevelser. Maria foreslår, at vi kan invitere mennesker, der ikke normalt kommer i vores fællesskab, med til bedemøde i vores lokale fællesskab.

Hvordan tænker du om hendes forslag?

For mange er det grænseoverskridende at invitere nye med til bedemøde. Måske fordi de oplever deres bøn som privat, har brug for tryghed i bønnens rum, ikke føler deres bønner er gode nok eller de er bange for at virke bedre end andre i deres bønner.

Hvad kunne være grænseoverskridende ved det for dig?

Nogle gange møder vi ikke-troende mennesker, som har det svært og måske har brug for forbøn. Men det kan være vanskeligt for os at spørge, om vi må bede for dem eller sammen med dem. Måske glemmer vi at spørge, tør ikke eller ved ikke, hvordan vi kan gøre det på en respektfuld måde. Eller vi kan være bange for at få et nej.

Hvordan har du med at spørge ikke-troende, om du må bede for eller sammen med dem? Hvad kan være til hjælp for dig i situationen? Hvordan kan du prøve det af?

Vi har verdens bedste budskab, nemlig at Jesus døde for os, og vi vil gerne have, at flere tror på Jesus. Samtidig er det ikke altid nemt for os at have tålmodighed i bønnen om vækkelse eller i vores bøn om, at konkrete personer må komme til tro.

Læs Kol 4,2 og tal om, hvad udholdenhed i bøn er for dig? Hvornår er udholdenheden svær?

Bøn er samvær og nærhed med Gud. Vi lader Helligånden virke i os og stiller os ind foran Guds hellige trone i bønnen, Åb 7,9-10. Gennem bønnen får vi således del i Guds uendelige omsorg. Det er også denne omsorg, vi gerne vil dele med andre ved at bede med dem.

Hvordan kan vi dele Guds store omsorg for os med ikke-troende?

Vi kan opleve, at Gud sender mennesker til os på mange forskellige måder og gennem forskellige møder. De kan være nogle helt andre typer end vi er, og der er måske også meget i deres liv, som er ugenkendelig for os og kan være svært for os at spejle os i.

Hvordan kan vi som fællesskab rumme mennesker, der ikke ligner os selv? Hvordan tager vi bedst imod dem?

Afslut med lidt stille tid til at tænke over, hvad I har fået fra samtalen, hvordan I vil handle på det og hvad I særligt vil bede for.